

tidt har staaet her og igen kan komme til at staa her og tale om de Ting, saa ønsker jeg dog, at give Ministeren min Anerkendelse for den Hensynsfuldhed, han har vist paa det Omraade i den korte Tid, han har været Minister. Jeg gør det saa meget hellere, som jeg maaske let i Fremtiden kunde træffe at komme i den Situation at maatte udtale mig kritisk over for Ministeren — jeg vil ikke haabe det. Men det viser sig i alt Fald paa Finanslovens § 27 i Aar, at vi, som have ønsket og stadig ønske noget paa dette Omraade, have den største Grund til at takke Ministeren for hans Optræden. Hidtil have vi altsaa ikke noget paa dette Omraade at klage over. Ministeren for, tværtimod, han har ved paa § 27 i Aar at optage en hel Række Holdepladser og Billetsalgssteder og deres Udvidelse vist, at han vil følge det, som han ved, at der er og har været Stemning for i mange Aar, idet han jo selv har været Medlem af Finansudvalget. Jeg haaber, at Ministeren personlig vil blive ved med at stille sig saaledes, om han endog maaske paa visse Steder kunde møde Modstand, ikke fra Rigsdagens Side, men paa andre Steder. Derfor maa vi saa meget mere anerkende, at han desuagtet har vist os det Hensyn, og derfor antager jeg, at der over for de 3 Andragender, der ere foreslaaede henviste, navnlig de 2 af dem — jeg synes nok, at det svagest motiverede er det oppe fra Thisted Amt — vil blive taget alt muligt Hensyn. Det have vi Grund til at tro efter Ministerens Handlinger paa Finansloven.

Angaaende det nu over 30 Aar gamle Andragende, som vi jo have haft her Mængder af Gange, har jeg ikke noget at føje til Ministerens Udtalelse, idet han motiverede denne Sag saa sagligt, godt og hensynsfuldt som muligt. Jeg kan ikke sige andet, end at den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne har udtalt sig over for Udvalgets Handlinger, have vi ikke nogen Grund til at gøre nogen Indvending imod, idet han indrømmede, at Udvalget kunde ikke gøre andet end det, det har gjort. Naar Ændringsforslagsstillerens Ordfører indrømmer dette, har han jo ikke rettet noget som helst Angreb paa os, fordi vi ikke

have foreslaaet at henvise Andragendet, og saa have vi heller ikke nogen som helst Grund til at kritisere, at han har villet have denne Sag frem til Diskussion, hvad der jo har bragt adskillige Oplysninger frem. Jeg er saa gammel her i Tinget, at jeg godt kender Overretssagfører Steenstrup, vi have siddet her i Tinget sammen i mange Aar, jeg har hørt ham mange Gange, og at han har mange store og gode Sider, fik vi forskellige Gange Lejlighed til at høre. Jeg glemmer aldrig en Debat, han i sin Tid havde med vi Landboeres særlige Modstander, Bille. Jeg kunde have Grund til at være særlig venlig stemt netop derfor, thi jeg har aldrig hørt nogen, der i den Grad kunde klæde Bille af som Steenstrup, og det glædede mig selvfølgelig. Der er altsaa ingen som helst personlig Uvillie mod Steenstrup, allermindst hos os, der have kendt ham som Medlem og siddet sammen med ham her i Tinget i mange Aar.

Men denne Sag med hans Andragende er virkelig bleven til en fiks Ide hos ham, som vi jo have erfaret, at det ogsaa paa andre Omraader kan gaa med Folk. Derfor sagde jo ogsaa det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen), at han dør ikke, saa længe denne Sag staar paa, den optager ham tidlig og silde, ved Nat og ved Dag. Og saa har han været saa uheldig, foruden dette, at han atter og atter kommer tilbage hertil med Andragende paa Andragende, at han motiverer disse Andragender paa en for en gammel Rigsdagsmand og Jurist højst mærkelig Maade. Jeg skal blot henvise ærede Medlemmer — jeg skal ikke trætte dem med det — til, hvis de ville gøre sig den Ulejlighed, at slaa op i Tillæg B. for Samlingen 1878—79, Sp. 1694. De ville der finde det sidste udførligt motiverede Andragende, og de ville vistnok, naar de have læst det, sige, at saadan have de rigtignok aldrig set et Andragende skrevet. Det er et saa bestemt Angreb paa Højre — derfor er det saa meget mere anerkendelsesværdigt, at det ærede Medlem igen optager det — og Regeringen, at man maa forbayses over det, da det jo er noget, der slet ikke kommer Sagen ved. Det er, som sagt, blevet en fiks Ide hos ham.

Efter hvad den ærede Minister nu ud-